MELCHIOR WATHELET
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2017. május 30.[1]

C-649/15. P. sz. ügy

TV2/Danmark A/S
kontra

Európai Bizottság

„Fellebbezés – Állami támogatások – Az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése – Közszolgálati műsorszolgáltatás – A dán hatóságok által a dán TV2/Danmark műsorszolgáltató javára hozott intézkedések – A »tagállamok által vagy állami forrásból nyújtott támogatás« fogalma – Altmark ítélet”

1. Fellebbezésével a TV2/Danmark A/S (a továbbiakban: TV2 A/S) az Európai Unió Törvényszéke TV2/Danmark kontra Bizottság ítéletének[2] részleges hatályon kívül helyezését kéri, amellyel a Törvényszék egyrészt megsemmisítette a 2011/839/EU bizottsági határozatot[3] annyiban, amennyiben az Európai Bizottság megállapította, hogy az 1995–1996-os évek reklámbevételei, amelyeket a TV2 Alap közvetítésével a TV2/Danmarknak utaltak át, állami támogatásnak minősülnek, másrészt pedig ezt meghaladó részében elutasította a TV2/Danmark A/S (a továbbiakban: TV2 A/S) keresetét (a TV2 A/S egy dán műsorszolgáltató részvénytársaság, amelyet azért hoztak létre, hogy 2003. január 1-jén kezdődő hatállyal számviteli és adózási szempontból a TV2/Danmark – a továbbiakban: TV2 – önálló állami vállalat helyébe lépjen). Ezen ügy kapcsolódik a C-656/15. P. és C-657/15. P. sz. ügyekhez, amelyek szintén a megtámadott ítélettel szemben benyújtott fellebbezésekre vonatkoznak, és amelyekben ugyancsak ma ismertetem indítványomat. A jelen ügy hasonlít továbbá a nemrég hozott, 2017. március 8-i Viasat Broadcasting UK kontra Bizottság ítélet (C-660/15 P, EU:C:2017:178) alapjául szolgáló ügyhöz is.

I. A jogvita alapját képező tényállás

2. Mivel a jelen ügy alapját képező tényállás azonos a C-656/15. P. sz. ügy tényállásával, az utóbbi ügyre vonatkozó indítványom 2–15. pontjára hivatkozom, amelyet szintén a mai napon ismertetek.

II. A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

3. Ugyanezen okokra tekintettel hivatkozom a C-656/15. P. sz. ügyre vonatkozó indítványom 16–19. pontjára.

1 Eredeti nyelv: francia.

2 2015. szeptember 24-i ítélet (T-674/11, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2015:684).

3 A Dánia által a TV2/Danmark javára végrehajtott intézkedésekről (C 2/03) szóló, 2011. április 20-i határozat (HL 2011. L 340., 1. o.; a továbbiakban: vitatott határozat).

III. A fellebbezésről

4. Fellebbezésének alátámasztására a TV2 A/S két jogalapot hoz fel: egyrészt a Bíróság 2003. július 24-i Altmark Trans és Regierungspräsidium Magdeburg ítéletében (C-280/00, a továbbiakban: Altmark ítélet, EU:C:2003:415, és e feltételek a továbbiakban: Altmark-feltételek) előírt negyedik feltétel értelmezésére és alkalmazására vonatkozóan, másrészt a TV2 által regionális állomásainak továbbutalt előfizetési díjakból származó források minősítésére vonatkozóan.

5. Eljárási szabályzata 76. cikke (2) bekezdésének megfelelően a Bíróság úgy ítélte meg, hogy az írásbeli szakasz eredményeként elegendő információval rendelkezik, és hogy ezért nincs szükség tárgyalás tartására.

A. Az első jogalapról (a negyedik Altmark-feltétel)

1. A felek érveinek összefoglalása

6. A TV2 A/S arra hivatkozik, hogy a negyedik Altmark-feltétel téves értelmezésére és alkalmazására alapított elsődleges kereseti kérelmének elutasításával a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot.

7. A TV2 A/S úgy véli ugyanis, hogy a TV2 közszolgáltatási feladatának különös természetére, valamint az Altmark-feltételek visszaható hatállyal történő alkalmazására tekintettel a Törvényszéknek nem kellett volna szigorúan, szó szerint értelmeznie és alkalmaznia a negyedik Altmark-feltételt, hanem annak vizsgálatára kellett volna szorítkoznia, hogy e feltétel célja a jelen ügyben megvalósult-e.

8. A TV2 A/S szerint ugyanis a Törvényszék általi alkalmazás lehetetlen, mivel a TV2 tevékenységi ágazata nem rendelkezik versengő és kereskedelmi dimenzióval, ily módon nem létezik olyan „referenciavállalkozás”, amelyhez viszonyítva a hivatkozott feltétel által előírt összehasonlítást el lehetne végezni.

9. Ennélfogva a TV2 A/S álláspontja szerint a Törvényszéknek a negyedik Altmark-feltételt céljának figyelembevételével kellett volna alkalmaznia,[4] és megállapítania, hogy a Rigsrevisionen (számvevőszék, Dánia) által a TV2 felett gyakorolt pénzügyi ellenőrzésre figyelemmel ez a cél megvalósult, így e feltétel teljesült.

10. A TV2 A/S hozzáfűzi, hogy feltételezését azon körülmény is alátámasztja, hogy a jelen ügyben az Altmark-feltételeket visszaható hatállyal, ezáltal a jogbiztonságot sértő módon alkalmazták.

11. A Dán Királyság egyetért a TV2 A/S fellebbezésének alátámasztásául felhozott érvekkel.

12. A Bizottság és a Viasat Broadcasting UK Ltd (a továbbiakban: Viasat) vitatja a TV2 A/S ezen jogalapjának elfogadhatóságát, és azt mindenféleképpen megalapozatlannak tartja.

13. Válaszában a TV2 A/S vitatja a Bizottság és a Viasat e jogalap elfogadhatóságát megkérdőjelező érvelését, lényegében arra hivatkozva, hogy érvei jogi kérdéseket vetnek fel.

14. Viszonválaszában a Dán Királyság arra hivatkozik, hogy a negyedik Altmark-feltétel értelmezésének és alkalmazásának módja jogkérdés, és a Törvényszék e kérdésre vonatkozó értékelése olyan jogi értékelésnek minősül, amelyet a Bíróság fellebbezés keretében felülvizsgálhat.

4 A TV2 A/S számára a negyedik Altmark-feltétel teljesüléséhez lényegében elegendő volna, hogy a közszolgáltatások nyújtásáért folyósított ellentételezést hatékonyan használják fel, annak érdekében, hogy a közfeladatot a lehető legjobban és a lehető legalacsonyabb költség ráfordításával lássák el.

2. Értékelés

a) Az elfogadhatóságról

15. Egyetértek a Bizottsággal és a Viasattal abban, hogy a TV2 A/S által előadott érvek arra irányulnak, hogy a Bíróság újraértékelje a Törvényszék által megállapított tényállást. A TV2 A/S ugyanis egyetlen olyan önálló érvet sem hoz fel, amely a Törvényszék téves jogalkalmazásán alapulna. Ha vannak is jogkérdésekre vonatkozó érvek, azok elválaszthatatlanok a TV2 A/S-nek a dán jog Törvényszék általi téves értelmezésére alapított kifogásától, amely szintén ténykérdés. [5]

16. Ezen túlmenően, a TV2 A/S nem hivatkozik arra, hogy a Törvényszék nyilvánvalóan elferdítette a tényeket. Mindemellett ez esetben egyébként a TV2 A/S-nek még bizonyítania kellene, hogy amennyiben a Törvényszék nem ferdítette volna el a tényeket (ami nem áll fenn), más lett volna az eljárás kimenetele, amelyet a TV2 A/S szintén nem bizonyított.

17. Egyébiránt, ahogy arra a Viasat hivatkozik, a fellebbezés csupán nagy általánosságban kifogásolja a megtámadott ítéletet. Hasonlóképp, a TV2 A/S fellebbezése nem sorakoztat fel új érveket, hanem lényegében a Törvényszék előtt már kifejtett érvekre hivatkozik, amelyeket az gondos vizsgálatot követően elutasított.

18. A továbbiakban néhány kérdést megvizsgálok közelebbről.

1) A negyedik Altmark-feltétel céljának szem előtt tartásával történő alkalmazásáról

19. A Törvényszék a megtámadott ítéletben (70. pont) kimondta, hogy „nem fogadható el azon érv, hogy a műsorszolgáltatás ágazata nem rendelkezik versengő és kereskedelmi dimenzióval”; ezt a TV2 A/S vitatja, sőt, azt állítja, hogy lehetetlen olyan referenciavállalkozást találni, amellyel össze lehetne vetni az általa biztosított közszolgáltatásból eredő költségeket, ily módon szövege alapján a negyedik Altmark-feltétel nem alkalmazható.

20. Elöljáróban megjegyzem, hogy az ügy tényállásához tartozik annak kérdése, hogy létezik-e olyan átlagos, jól vezetett és megfelelően felszerelt vállalkozás, amellyel összehasonlíthatóak a TV2 költségei, így ez kívül esik a Bíróság felülvizsgálati jogkörén, mivel nem hivatkoztak a bizonyítékok elferdítésére, és a TV2 A/S nem hivatkozik érvelésében semmilyen téves jogalkalmazásra.

21. Hozzáteszem, hogy a megtámadott ítélet 51–73. pontjában a Törvényszék gondosan megvizsgálta a TV2 A/S érvelését, majd rendkívül alapos indokolással elutasította azt a feltételezést, amely szerint a negyedik Altmark-feltételt a jelen ügyhöz hasonló esetben kiigazítva kellene alkalmazni, a megtámadott ítélet 119. pontjában kifejezetten rögzítve, hogy igenis lehet találni olyan átlagos, jól vezetett és megfelelően felszerelt vállalkozást, amellyel összehasonlíthatóak a TV A/S költségei, és elutasította a TV2 A/S azon érvelését, amely szerint lehetetlen ilyen vállalkozást találni.

22. Márpedig a TV2 A/S fellebbezésében nem vitatja ezeket a pontokat, és azt sem ismétli meg benne, hogy a más kereskedelmi vállalkozásokkal való összehasonlítás lehetetlen volna.

5 Az a tény, hogy a TV2 A/S érvei főként az ügy tényállásához kapcsolódó nyilatkozatain és magyarázatain nyugszanak, különösen világosan kitűnik a fellebbezés 27–48., 54–62. és 85–111. pontjaiból. A TV2 A/S dán jogszabályokon alapuló érveit illetően lásd még a jelen indítvány 68. pontját.

2) A számvevőszéki ellenőrzés elégtelenségéről

23. A TV2 A/S azt állítja továbbá, hogy a Törvényszéknek azt kellett volna megállapítania, hogy a számvevőszék által gyakorolt folyamatos ellenőrzés, amely annak vizsgálatára irányult, hogy a TV2 gazdaságilag jól vezetett vállalkozás-e, elegendő a negyedik Altmark-feltétel alapvető céljának teljesüléséhez.

24. A Törvényszék ezzel szemben a jelen ügyben a vitatott határozatban, illetve a Törvényszék előtti eljárás folyamán előadott bizonyítékok vizsgálatát követően azt állapította meg, hogy „[m]indenesetre" a TV2 *a posteriori* ellenőrzésének tárgyában a felperes által előadott érvek „részletesebb vizsgálat esetén sem állnak helyt".

25. Ennélfogva, ahogy arra a Bizottság is rámutat, még ha a jelen ügyben szövege alapján mellőzni is kellett volna a negyedik Altmark-feltétel alkalmazását, és ehelyett a rendelkezés célja alapján történő értelmezésnek lett volna helye, ez a kérdés mindenképpen az ügy tényállására vonatkozik, ily módon kívül esik a Bíróság felülvizsgálati jogkörén.

26. Meg kell jegyezni, hogy a TV2 A/S itt sem hivatkozott arra, hogy az iratokban fellelhető bizonyítékokat a Törvényszék elferdítette volna, és nem jelölte meg pontosan, hogy esetlegesen mely bizonyítékokat ferdítette el a Törvényszék, végezetül pedig azt sem bizonyította, hogy a Törvényszék a vizsgálata során olyan hibákat követett el, amely ez utóbbit az iratokban fellelhető bizonyítékok elferdítésére vezethette volna.

3) Ha fel is merülnek jogi érvek, azok mindenesetre hatástalanok

27. A Törvényszék előtt a vitatott határozat megsemmisítésére irányuló kérelmeinek alátámasztásaként a TV2 A/S egyszerre hivatkozott a Bizottság téves jogalkalmazására (amennyiben ez utóbbi állítólagosan téves jogi minősítést használt a negyedik Altmark-feltétel keretében), valamint arra, hogy a Bizottság hibákat vétett az ügy tényállásának megállapítása során.

28. A felperes által előterjesztett jogalapokat a Törvényszék két „lépésben" utasította el. A Törvényszék először is kifejtette, hogy a Bizottság a megfelelő jogi kritériumot alkalmazta (azaz teljeskörűen alkalmazta a negyedik Altmark-feltételt). Ezt követően megvizsgálta, hogy az eljárás kimenetele másként alakult volna-e, amennyiben a felperesnek lett volna igaza az alkalmazandó jogi kritériumot illetően (azaz a negyedik Altmark-feltétel céljának figyelembevételével történő alkalmazásának lett volna helye). A tényállás önálló értékelése során a Törvényszék azt állapította meg, hogy az eljárás kimenetele ugyanígy alakult volna abban az esetben is, ha a felperes által hivatkozott jogi kritériumot alkalmazták volna.[6]

29. Ahogy arra a Bizottság rámutat, mivel a Törvényszék az elsőfokú eljárásban a felperes által előterjesztett jogalapok keretében e két lépésre támaszkodott, a TV2 A/S fellebbezése csak akkor lenne elfogadható, ha bizonyítaná a tényállás nyilvánvaló elferdítésének fennállását, valamint azt, hogy téves jogalkalmazás történt az alkalmazandó jogi kritérium kiválasztásánál.

30. Tekintettel arra, hogy a TV2 A/S nem hivatkozott a tényállás nyilvánvaló elferdítésére, a Bíróságnak nem feladata vizsgálni annak kérdését, hogy történt-e téves jogalkalmazás.

6 A műsorszolgáltatási ágazat versengő és kereskedelmi dimenziójának kérdésével kapcsolatban lásd a megtámadott ítélet 70. pontját, annak kérdését illetően, hogy található-e olyan átlagos vállalkozás, amellyel össze lehet hasonlítani a TV2 költségeit, lásd a 119. pontot, a TV2-nek a számvevőszék által gyakorolt *a posteriori* ellenőrzésének elégséges volta tekintetében pedig a 132–148. pontot.

31. Ugyanis a TV2 A/S által előterjesztett két, tisztán a tényekre vonatkozó kérdés, valamint e vállalkozás azon „jogi” érvei, amelyek szerint az ő konkrét esetében rendes piaci körülmények között, a közszolgálati műsorszolgáltatás kereskedelmi dimenziójában működő referenciavállalkozás hiányában a negyedik Altmark-feltételt teleologikusan kellene alkalmazni, azon a téves feltételezésen alapulnak, hogy a Bíróság a Törvényszéktől eltérő ténymegállapításokat fog tenni.

32. Ezen túlmenően a Törvényszék a megtámadott ítélet 132–148. pontjában a teljesség kedvéért megvizsgálta, és megállapította, hogy amennyiben a jelen ügyben a negyedik Altmark-feltétel lényegi vagy kevésbé szigorú alkalmazására került volna sor, az eljárás akkor is ugyanilyen eredménnyel zárult volna.

33. E körülmények között úgy vélem, hogy a TV2 A/S érvelését hatástalanként el kell utasítani.

34. Csupán a teljesség kedvéért vizsgálom meg érdemben a TV2 A/S által kifejtett érveket.

b) A jogalap érdeméről

1) A negyedik Altmark-feltétel céljára figyelemmel történő alkalmazásáról

i) A negyedik feltétel teljeskörűen alkalmazandó

35. A negyedik Altmark-feltétel alkalmazásával és értelmezésével kapcsolatban véleményem szerint nem róható fel a Törvényszéknek, hogy megsértette a jogbiztonság elvét annak kimondásával, hogy e feltétel teljeskörűen alkalmazandó, valamint azáltal, hogy visszaható hatállyal alkalmazta azt.

36. Egyrészt világos, hogy a négy Altmark-feltétel kumulatív, másrészt, tekintettel arra, hogy elvi jelentőségű ítéletről van szó, amelyben a Bíróság általános hatályú feltételek sorát határozta meg, nem helyénvaló a megfogalmazott feltételek hatályát megváltoztatni olyan sajátos helyzetben, amelyben egyes vállalkozások közszolgáltatási kötelezettségük ellátása érdekében támogatást kapnak, azonban „ebből gyakorlatilag pénzügyi előnyhöz nem jutnak, és így nem kerülnek e beavatkozás folytán versenytársaiknál kedvezőbb helyzetbe”[7].

37. Ahogy arra a Bizottság rámutat, mivel az „állami támogatás” fogalma objektív jellegű, így nem értelmezhető eltérően attól függően, hogy az adott ügy melyik ágazatot érinti. A sajátos jellemzőkkel bíró ágazatok esetében tehát a sajátos jelleg értelmezésének, illetve bizonyításának nem annak megállapítása során van jelentősége, hogy állami támogatás fennállásáról van-e szó – ami objektívan értékelendő –, hanem annak értékelése szempontjából, hogy az állami támogatás összeegyeztethető-e a belső piaccal.[8]

38. Az Altmark-feltételek célja ugyanis azon ár meghatározása, amelyet az általános piacon az adott közszolgáltató által nyújtott szolgáltatásért kértek volna (piaci ár), annak megállapítása érdekében, hogy ez a szolgáltatás (ugyanezen feltételek mellett, állami beavatkozás nélkül is) nyújtható lett volna-e.

ii) Az Altmark-feltételek ratione temporis alkalmazása

39. A TV2 A/S vitatja ezen feltételek visszaható hatályú alkalmazását.

7 Az Altmark ítélet 87. pontja.

8 Ugyanez tűnik ki az Amszterdami Jegyzőkönyv szövegéből, amely átveszi az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdésének szövegét.

40. Elegendő a megtámadott ítélet 79. pontjában hivatkozott bírósági ítélkezési gyakorlatra [9] emlékeztetni, amely szerint „valamely előzetes döntéshozatali kérdésben hozott ítélet nem konstitutív, hanem tisztán deklaratív jellegű, következésképpen annak hatásai főszabály szerint az értelmezett szabály hatálybalépésének napjára visszamenőleg érvényesülnek”.

41. A megtámadott ítélet ugyanezen pontjában egyébként a Törvényszék helyesen jegyezte meg, hogy a Bíróság nem döntött úgy, hogy korlátozza az Altmark ítéletének időbeli hatályát.

42. Valójában úgy tűnik, hogy a TV2 A/S érvelése elsősorban a szóban forgó intézkedéseknek az Altmark-feltételek alkalmazása révén „állami támogatásnak” történő minősítése miatt a TV2-t sújtó pénzügyi következményekhez kapcsolódik, holott ezen intézkedéseket jóval az Altmark ítélet kihirdetése előtt hozták meg.

43. Márpedig a Törvényszék annak lehetőségét is kizárta, hogy ezen esetleges pénzügyi következmények felhatalmazhatnák a TV2 A/S-t jelen ügyben arra, hogy a jogbiztonság elvére hivatkozva e feltételek alkalmazásának mellőzését kérje. [10]

iii) Az átlagos vagy referenciavállalkozással történő összehasonlításról

44. Ahogy arra a Viasat rámutat, még ha megállapításra is kerülne, hogy a jelen ügyben nem lehetséges egy másik vállalkozással való konkrét összehasonlítást végezni, valamint hogy ennek érdekében minden szükséges lépést megtettek – amit a megtámadott ítélet vitat (119. pont) –, fontos szem előtt tartani, hogy a Dán Királyság közbeszerzési eljárást is kiírhatott volna, mivel az Altmark ítélet két megoldást is kínál az ott előírt negyedik feltétel teljesítésére: e feltétel a közszolgáltató közbeszerzési eljárás útján történő kiválasztásával *vagy* a közszolgáltatási ellentételezésnek egy átlagos, jól vezetett vállalkozás közszolgáltatási feladatok ellátásával kapcsolatban felmerülő költségeire való korlátozásával teljesíthető.

45. A megtámadott ítélet 116. és 117. pontjából kitűnik, hogy a negyedik Altmark-feltétel teljesüléséhez nem elegendő annak bizonyítása, hogy maga a kedvezményezett egy jól vezetett és megfelelően felszerelt vállalkozás (a TV2 A/S érve). Ez nem mentesít egy referenciavállalkozás találásának kötelezettsége alól.

46. Mindenesetre a TV2 A/S azon érve, mely szerint teljesíthető a negyedik Altmark-feltétel abban a sajátos esetben, amikor nem azonosítható ilyen referenciavállalkozás, nem releváns a jelen ügyben, mivel a Törvényszék a megtámadott ítélet 119. pontjában már kimondta, hogy *lehetséges* olyan referenciavállalkozást találni, amellyel a TV2 költségei összehasonlíthatók.

47. A TV2 A/S fellebbezésének 52. és 53. pontjában a BUPA és társai kontra Bizottság ítéletre [11], valamint a CBI kontra Bizottság ítéletre [12] hivatkozik annak alátámasztása érdekében, hogy a körülmények függvényében a negyedik Altmark-feltételt a követett célokra figyelemmel szükséges lehet kiigazítani.

48. Márpedig elegendő rámutatni arra, hogy ezt a feltevést a Törvényszék már gondosan megvizsgálta, mielőtt elutasította volna azt (a megtámadott ítélet 57–63. és 68–70. pontja), amit a TV2 A/S meg sem említ fellebbezésében.

9 2011. szeptember 8-i Q-Beef és Bosschaert ítélet (C-89/10 és C-96/10, EU:C:2011:555, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

10 A megtámadott ítélet 81. és 82. pontja.

11 2008. február 12-i BUPA és társai kontra Bizottság ítélet (T-289/03, EU:T:2008:29).

12 2012. november 7-i CBI kontra Bizottság ítélet (T-137/10, a továbbiakban: CBI-ítélet, EU:T:2012:584).

49. Ahogy azt a megtámadott ítélet kifejti (57. és 58. pont), a 2008. február 12-i BUPA és társai kontra Bizottság ítélet (T-289/03, EU:T:2008:29) alapjául szolgáló ügy körülményei nagymértékben különböztek, és semennyiben nem voltak összehasonlíthatók a jelenlegi ügy körülményeivel. Márpedig a TV2 A/S nem tesz említést arról, hogy a Törvényszék elutasította az e tárgyban előadott érveit.

50. A CBI-ítélettel kapcsolatban elegendő megjegyezni, hogy ebben az ügyben nem a negyedik Altmark-feltétel kiigazított alkalmazásának megengedése volt a kérdés. A Törvényszék arra vonatkozó megállapításai, hogy igen sajátos tevékenységi ágazatról volt szó, a kórházi ágazatról, amely nem feltétlenül rendelkezik versengő és kereskedelmi dimenzióval, ily módon nem befolyásolták annak értékelését, hogy teljesült-e a negyedik Altmark-feltétel. [13]

51. Mindenesetre a Bizottsághoz hasonlóan én is úgy gondolom, hogy a közszolgálati műsorszolgáltatás ágazata tagadhatatlanul rendelkezik versengő és kereskedelmi dimenzióval, amit egyébként a Törvényszék is megállapított a jelen ügyben végzett önálló tényállás-értékelése során.

2) A számvevőszéki ellenőrzésre alapított érvről

52. Ahogy arra a Viasat rámutat, a TV2 A/S jogalapjai és kérelmei *a priori* úgy értelmezendők, mint amelyek elismerik, hogy a jelen ügyben a negyedik Altmark-feltétel *nem* teljesül betű szerint, és ebből következően *nem* került sor azon költségek elemzésére, amelyek egy átlagos és jól vezetett vállalkozást ezen közszolgáltatási kötelezettségek teljesítése során terheltek volna.

53. Ebből következően, a számvevőszék által gyakorolt ellenőrzés értékelése főszabály szerint csupán akkor bírna jelentőséggel, ha a Bíróság (az indítványomban kifejtettek szerint helytelenül) arra a megállapításra jutna, hogy a TV2 esetében a negyedik Altmark-feltétel kiigazított, a TV2 A/S által javasolt értelmezésben való alkalmazásának lenne helye.

54. Úgy gondolom, hogy a Törvényszék a jelen ügyben helyesen alkalmazta a negyedik Altmark-feltételt, amikor megkövetelte a TV2 költségeinek összehasonlítását azon költségekkel, amelyek egy jól vezetett és megfelelően felszerelt vállalkozásnál merültek volna fel.

55. Márpedig abban a kevéssé valószínű esetben, ha a Bíróság úgy vélné, hogy a jelen ügyben a negyedik Altmark-feltételt nem szövege szerint, hanem a rendelkezés célját figyelembe véve szükséges alkalmazni, nem vitatott, hogy a Törvényszék a jelen ügynek a vitatott határozatban, illetve a Törvényszék előtti eljárás folyamán előadott bizonyítékai vizsgálatát követően azt állapította meg, hogy „[m]indenesetre” a TV2 *a posteriori* ellenőrzésének tárgyában a felperes által előadott érvek „részletesebb vizsgálat esetén sem állnak helyt” [14].

56. A fentiekből következően az első jogalapot mint elfogadhatatlant, de mindenféleképpen mint megalapozatlant el kell utasítani.

13 CBI-ítélet, 35. és 36. pont (lásd továbbá: 289. és azt követő pontok).

14 A megtámadott ítélet 132. pontja. A TV2 A/S-nek a negyedik Altmark-feltétel „lényegi” teljesülésére vonatkozó érveit a Törvényszék a megtámadott ítélet 133–148. pontjában vizsgálja.

B. A második jogalapról (a regionális állomások forrásai)

1. A felek érveinek összefoglalása

57. Második jogalapjában a TV2 A/S arra hivatkozik, hogy azáltal, hogy a Törvényszék érdemben megvizsgálta és elutasította a másodlagosan előterjesztett második kereseti kérelmét, holott a TV2 A/S és a Bizottság között *nem volt vita* az előfizetési díjakból származó és a TV2 által a regionális állomásainak továbbutalt források minősítésével kapcsolatban, a Törvényszék a kereseten túlterjedően hozott határozatot, túllépte a jogszerűség vizsgálatára irányuló hatáskörének korlátait, és megsértette a kontradiktórius eljárás elvét.

58. Egyébiránt a TV2 A/S előadja, hogy a Törvényszék érdemi értékelése a dán jog nyilvánvaló helytelen értelmezésén alapul.

59. A TV2 A/S különösen arra hivatkozik, hogy egyáltalán nem következik a dán jogból az, hogy a TV2 köteles volt regionális állomásainak az általa sugárzott regionális műsorok szolgáltatásáért díjazást fizetnie, valamint az sem, hogy az előfizetési díjakból származó források ezen állomásoknak való átutalása olyan díjazási kötelezettségnek minősült, amelyet az említett műsorszolgáltatás ellentételezéseként a TV2 maga vállalt volna az említett állomásokkal szemben.

60. A Dán Királyság egyetért a TV2 A/S fellebbezésének alátámasztásaként felhozott érvekkel.

61. A Bizottság és a Viasat vitatja a TV2 A/S ezen jogalapjának elfogadhatóságát, és azt mindenféleképpen megalapozatlannak véli.

62. A Bizottság különösen azt emeli ki, hogy amennyiben a Bíróság nem utasítaná el ezen jogalapot elfogadhatatlanként, azt kellene kimondania, hogy mivel a Törvényszék előtti eljárásban a TV2 A/S egyetértett a Bizottsággal abban, hogy a vitatott határozat amiatt való megsemmisítésére irányuló kifogást, mert a határozat a TV2 által a regionális állomásainak az előfizetési díjakból származó források átutalását „állami támogatásnak” minősítette, okafogyottként el kell utasítani, a Törvényszéknek meg kellett volna állapítania, hogy ezen kifogás már nem irányul a vitatott határozat e tekintetben való megsemmisítésére, és azt elfogadhatatlannak kellett volna nyilvánítania.

63. Ebben az összefüggésben a Bizottság hozzáfűzi, hogy jóllehet az említett források nyilvánvalóan állami támogatásnak minősülnek, önmagából a vitatott határozatból nem tűnik ki az, hogy a Bizottságnak szándékában állt volna határozni erről a kérdésről (mármint arról, hogy a TV2 által a regionális állomásainak az előfizetési díjakból térített források állami támogatásnak minősülnek-e, vagy sem).

2. Értékelés

a) Az elfogadhatóságról

64. A TV2 A/S arra hivatkozik, hogy a Törvényszék nyilvánvalóan tévesen értelmezte a dán jogot („azon megállapítások, amelyekre következtetését alapította, nem vonhatók le az iratokból, és nyilvánvaló ellentmondásban állnak a dán joggal” – a fellebbezés 84. pontja).

65. Márpedig a nemzeti jog értelmezése olyan ténykérdés, amely kívül esik a Bíróság felülvizsgálati jogkörén.

66. Ezen túlmenően nem merül fel az, hogy a Törvényszék nyilvánvalóan elferdítette volna az ügy tényállását, amire egyébiránt a TV2 A/S nem is hivatkozik.

67. Ahogy arra a Bizottság rámutat, a jelen ügy tényállása vitathatatlanul rendkívül összetett. Különösen jellemző ez a tárgyban irányadó dán jogi szabályozásra, ami nem könnyítette meg a Törvényszék feladatát.

68. Ugyanakkor mindez semmit nem változtat azon, hogy a TV2 A/S nem jelölte meg, hogy esetlegesen mely bizonyítékokat ferdítette el a Törvényszék, egyebekben pedig azt sem bizonyította, hogy a Törvényszék vizsgálata során olyan hibákat követett el, amelyek ez utóbbit az iratokban fellelhető bizonyítékok elferdítésére vezethették volna. Ehelyett arra való ürügyként használja ezt az érvelést, hogy a fellebbezés szakaszában a dán jog új, részletesebb vizsgálatára kerüljön sor (lásd a fellebbezés 85–111. pontját), valamint arra, hogy megtámadja a Törvényszék által a dán jog irányadó rendelkezéseiről mint bizonyítékokról alkotott értékelést, holott ezen bizonyítékokat már alaposan elemezte a megtámadott ítélet.

69. A TV2 A/S annak alátámasztásaként, hogy a Bíróság felülvizsgálati jogköre teljes mértékben kiterjed a nemzeti jog – véleménye szerint – nyilvánvalóan helytelen értelmezésére, a 2007. július 18-i Industrias Químicas del Vallés SA ítéletre (C-326/05 P, EU:C:2007:443, 57–60. pont), valamint a 2014. április 3-i Franciaország kontra Bizottság ítéletre (C-559/12 P, EU:C:2014:217, 78–81. pont) hivatkozik.

70. Márpedig a TV2 A/S a fellebbezésében előadott érveivel, és a dán jog ismételt vizsgálatával valójában egészen egyszerűen – ahogy a 2014. április 3-i Franciaország kontra Bizottság ítélet (C-559/12 P, EU:C:2014:217) alapjául szolgáló ügyben is – a Törvényszéknek a dán jog irányadó rendelkezéseiről mint bizonyítékokról alkotott értékelését támadja, amely bizonyítékokat már kimerítően elemezte a megtámadott ítélet (166–173. pont).

71. A második jogalap tehát meglátásom szerint elfogadhatatlan.

72. Következésképpen csupán a teljesség kedvéért vizsgálom meg érdemben a TV2 A/S érveit.

b) A jogalap érdeméről

73. A TV2 A/S azt állítja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 152–157. pontjában (az a rész, amely érdemben megvizsgálja és elutasítja a TV2 A/S által másodlagosan a Törvényszék elé terjesztett második kereseti kérelmet) a vitatott határozat előzetes értelmezésével (a TV2 A/S szerint a Törvényszék nem állapíthatta volna meg, hogy a TV2-t a regionális állomásaival szemben önálló fizetési kötelezettség terheli) figyelmen kívül hagyta az alapvető eljárásjogi elveket.

74. Ahogy arra a Viasat rámutat, az a körülmény, hogy a Törvényszék előtt a Bizottság és a TV2 A/S egyetértett a vitatott határozat értelmezésével kapcsolatban, nem érinti a Törvényszék azon szabadságát, hogy egy olyan ügyben értelmezze ezen határozatot, amelyben az vita tárgya.

75. Az uniós bíróságnak ugyanis egy adott jogi aktust annak indokolása alapján kell értékelnie, anélkül, hogy ez utóbbit a Bizottság az eljárás során módosíthatná.

76. Példaképp, az állandó ítélkezési gyakorlat szerint „az [egyedi] határozat indokolási kötelezettségének célja az, hogy lehetővé tegye, hogy a Bíróság [vagy a Törvényszék] a határozat jogszerűségét vizsgálja, és megfelelő információt nyújtson ahhoz, hogy az érdekelt megtudhassa, hogy a határozat kellően megalapozott-e, vagy esetleg tartalmaz-e olyan hibát, amely lehetővé teszi, hogy az érvényességét vitassa […]. Az indokolást tehát főszabály szerint ugyanakkor kell közölni [az érintettel], amikor az őt hátrányosan érintő határozatot. Az indokolás hiánya nem hozható helyre azzal, hogy az érintett a Bíróság [vagy a Törvényszék] előtti eljárás során megismeri a határozat indokolását” [15].

15 2005. június 28-i Dansk Rørindustri és társai kontra Bizottság ítélet (C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P és C-213/02 P, EU:C:2005:408, 462. és 463. pont).

77. Ennélfogva úgy gondolom, hogy a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot a vitatott határozat (194) preambulumbekezdésének értelmezése során, még akkor sem, ha az eljárás folyamán a TV2 A/S és a Bizottság egyetértett e jogi aktus értelmezésének módját illetően, figyelembe véve azt is, hogy a TV2 A/S nem akarta visszavonni a vonatkozó kereseti kérelmét (lásd a megtámadott ítélet 154. és 157. pontját).

78. A megtámadott ítélet 168. pontjában [16], a Törvényszék úgy ítélte meg a vitatott határozatban és az iratokban foglalt tények alapján, hogy a TV2 nem tekinthető úgy, mint amely egyszerű „fizető szervezetként" jár el a regionális állomásaival szemben (166. pont), hanem úgy tekintendő, mint amelynek önálló fizetési kötelezettsége áll fenn az említett állomásokkal szemben (167. pont).

79. Az ügy tényállásának a Törvényszék általi értékelése többek között a megtámadott ítélet 169–173. pontjából is kitűnik, amelyekben a következtetésének alapjául szolgáló dán jogi szabályozást vizsgálja.

80. Ezenfelül – a jelen indítvány 62. és 63. pontjaiban írt érvei ellenére – maga a Bizottság is elismeri, hogy a vitatott határozat értelmezése alapján a Törvényszék által elvégzett értékelés jogi szempontból helytálló. [17]

81. Mindenesetre annak kérdése, hogy a TV2-t terhelte-e önálló fizetési kötelezettség a regionális állomásaival szemben, az ügy tényállásához tartozik, és mint ilyen, kívül esik a Bíróság felülvizsgálati jogkörén.

82. Ebből következik, hogy a második jogalapot mint elfogadhatatlant, és mindenesetre mint megalapozatlant el kell utasítani. Következésképpen a fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.

C. Az indokolás megváltoztatásáról

83. A Bizottság előadja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a második Altmark-feltétel teljesült a jelen ügyben, és arra kéri a Bíróságot, hogy e tekintetben változtassa meg az indokolást.

84. Úgy gondolom, hogy mivel e megváltoztatás iránti kérelem nem kerül említésre sem a Bizottságnak a megtámadott ítélettel szemben benyújtott saját fellebbezésében (lásd a C-656/15. P. sz. ügyben ismertetett mai indítványomat), [18] sem egy csatlakozó fellebbezésben, hanem a Bizottság erre csupán a TV2 A/S jelen fellebbezésére adott válaszbeadványában hivatkozik, valamint tekintettel arra, hogy ez a kérelem nem irányul a fellebbezésnek egészben vagy részben történő helyt adásra, vagy a fellebbezés egészben vagy részben történő elutasítására (a Bíróság eljárási szabályzatának 174. cikke), a Bizottság nem terjesztheti ki a jelen fellebbezés tárgyát, amely nem vonatkozik ezen értékelésekre. Kérelmét elfogadhatatlanként el kell utasítani.

85. Ezenkívül, ahogy azt a Bizottság is elismeri, mivel az Altmark-feltételek kumulatívak, az indokolás megváltoztatására irányuló ilyen kérelem csupán abban az esetben bírna jelentőséggel, ha a TV2 A/S negyedik Altmark-feltétel alkalmazásához fűződő első jogalapjának helyt kellene adni, ám nem ez a helyzet. Következésképpen az említett kérelmet mindenesetre hatástalannak kell tekinteni.

16 „Márpedig a felperes érveinek egyetlen eleme sem enged arra következtetni, hogy a fenti 166. pontban felvázolt esetet kellene a jelen ügyben megállapítani. Ellenkezőleg, a megtámadott határozatból és az iratokból kitűnő tényállás alapján, amelyet a felperes sem vitat, azt lehet megállapítani, hogy inkább a fenti 167. pontban felvázolt eset az, amely a tényállás valós voltának megfelel."

17 Tekintettel arra ugyanis, hogy a TV2 által beszedett források azon közszolgáltatás ellátásának ellentételezését szolgálták, amelyért felelős volt, a TV2 volt a támogatás kedvezményezettje, amely támogatás fennállása megállapításra került (mivel a négy Altmark-feltétel nem teljesült).

18 A Bizottság nem vitatta a Törvényszéknek a második Altmark-feltétellel kapcsolatos értékelését.

IV. A költségekről

86. Az eljárási szabályzat 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről. E szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése, amelyet az említett szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, akként rendelkezik, hogy a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A TV2 A/S-t, mivel pervesztes lett, a Bizottság és a Viasat kérelmének megfelelően kötelezni kell ez utóbbiak költségeinek viselésére.

87. Az eljárási szabályzat 140. cikkének (1) bekezdése – amelyet e szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell – előírja, hogy az eljárásba beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik saját költségeiket. A Dán Királyság mint a Törvényszék előtti beavatkozó fél maga viseli saját költségeit.

V. Végkövetkeztetések

88. A fenti megfontolások összességére tekintettel azt javaslom a Bíróságnak, hogy utasítsa el a fellebbezést, és TV2/Danmark A/S-t kötelezze az Európai Bizottság és a Viasat Broadcasting UK Ltd költségeinek viselésére. A Dán Királyság maga viseli saját költségeit.